

Publicerad 2016-06-08 22:12 av kerstin skriver

en text direkt ur märkligheten..

Nathan - ett första trevande brev

Dear Nathan,

Morgontimmen lyste på mitt ansikte och där stod jag med joggingskorna i hand. Det fanns alla hinder i vägen och ändå. Jag lät sömnen bli kvar i ögonvrån och kände din hand på min rygg. Visst kunde jag ha varit annorlunda. Någon du sen kunde ha sett på med blida ögon över frukostbordet. Borsten drog jag genom håret och la alla korten så du kunde se dem. Sådan ser ångesten ut när den är som fulast. Jag är ändå kärlek rakt igenom. Inget man kan välja bort. Det sköra får man på köpet. Kan man köpa sig ett mildare yttre. Visa direkt att man behöver bli hållen. Slippa bli sårad när man vågar blotta sig. Sa jag att jag skulle börja på balett för nybörjarvuxna i höst. Dottern har brutit förlovningen med flickvännen, eller flickvännen har brutit förlovningen med dottern. Nå, turerna är oväsentliga. Hon mår bra, tackar som frågar, och sonen, jo, han kommer nog igenom. Där finns det en annan sorts potential, skakigare och mer oförutsägbar. Men helt klart finns där hopp. Och dina? – ah – jo just. Men låt henne gå sin väg. Du säger hon borde bli mäklare, ja du, det tror jag inte. Inte med det leendet du visade på dig och henne i en selfie på möbelvaruhus. Varför visade du mig allt det. När du inte sen.. ja, nej, jag orkar inte prata om just det. Jag spelar Cat Stevens och det är bara jag som vet varför.

With love,

Kerstin

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten